

„ taxat censeatur, qui licet alibi natus fuerit, illud tamen adeo stabiliter constituerit in aliquo loco, ut vel per decennium saltem in eo habitando, vel maiorem rem rerum, ac bonorum suorum partem cum instructis adibus in locum hujusmodi transferendo, ibique insuper per aliquod considerabile tempus commorando, satis superque suum perpetuo ibidem permanendi animum monstraverit, & nihilominus ulterius utroque casu, se vere, & realiter animum hujusmodi habere, jure jurando affmet. Si quis tamen a proprio prius originis loco in ea atate discesserit, qua potuerit aliqui canonico impedimento obnoxius effici, etiam Ordinarii sua originalis testimoniales litteras, ut supra, afferre debet, ac de illis expressa similiter mentione in susceptorum Ordinum litteris facienda erit.

„ 44 Ad hæc nullus Episcopus aliena Dioecesis subditum familiarem suum ad aliquos sacros, seu minores Ordines, vel etiam primam tonsuram promovere, seu ordinare presumat absque ejus proprii originis scilicet, seu domicilio, Prælati testimonialibus litteris, ut supra, & nisi ad præscriptum Concilii Tridentini prefati sess.

„ 23. cap. 9. de reform. familiariter predictum

„ per integrum, & completum triennium in suo actuali servitio secum retinuerit, ac suis sumptibus aluerit. Beneficium insuper, quod ei ad vitam sustentandam, juxta modum superioris praesertim, sufficiat, qua-

cumque fraude cessante, statim, hoc est interim intra terminum unius mensis à die factæ Ordinationis, re ipsa illi conferat ac in Ordinationis hujusmodi testimonio expressam istidem familiaritatis, ac litterarum praedictarum mentionem facere teneatur.

„ 45 Porro, ut quicumque fraudibus adiutus omnino præcludatur, volunus, & Apostolica autoritate statutus, atque decernimus, ut Episcopus quilibet suos ratione originis, sive domicilli subditos Clericos quoscumque ab alienis Episcopis qualvis autoritate, etiam cum suis commendatitiis litteris promotos, nedum ad formam Concilii Tridentini supradicti sess. 14. cap. 3. de reform. quoad scientiam examinata valeat, verum etiam Ordinum eis collatorum testimoniales litteras, gratis tamen, recognoscere, ac diligenter perquirere, an quoad illos presentis Constitutionis forma & dispositio adimplita fuerit, assignato sicut promotis termino competenti ei magis beneficium pensionem obtinentes ordinati posthac non

mento, ita ut quos eo termino elapsi id nimè præstissime compererit, à susceptorum Ordinum exercitio, si ita, & quamdiu ei expedire videbitur, suspendere, illisque, ne in Altari, aut in aliquo Ordine ministrent, interdicere possit.

„ 46 Ita vero præmissa omnia, & singula perpetuò, ac inviolabiliter observari, atque adimpleri volumus, ut si quid in iisdem præmissis, seu eorum aliquo secus fiat, Ordinans quidem à collatione Ordinum per annum, Ordinatus vero à susceptorum Ordinum executione, quamdiu proprio Ordinario videbitur expedire, eo ipso suspensus sit, aliisque insuper gravioribus poenis proximo culpæ, nostro, & pro tempore existentis Romani Pontificis arbitrio infligendis uterque subjaceat, &c.

„ 47 Decernentes pariter easdem præsentes litteras semper firmas, & validas, & efficaces existere, & fore, &c. Ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, &c. ceterisque contrariis quibuscumque &c. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, Anno Incarn. Domini 1694. Pridie Nonas Novembri.

DE BENEFICIO, ET PATRIMONIO.

Decretum Trid. sess. 21. de reform. c. 2.

„ 48 Cum non deceat eos, qui divino ministerio adscripti sunt, cum Ordinis dedecore mendicare, aut Fordidum aliquem quantum exercere; compertum que sit, complures plerisque in locis ad sacros Ordines nullo ferè delectu admitti, qui variis artibus ac fallaciis confingunt, se beneficium Ecclesiasticum, aut etiam idoneas facultates obtinere, statuit S. Synodus, ne quis deinceps Clericus secularis, quamvis alias sit idoneus moribus, scientia, & artate, ad sacros Ordines promovetur, nisi prius legitimè constet, cum beneficium Ecclesiasticum, quod sibi ad vitum honestè sufficiat, pacifice possidere. Id vero beneficium resignare non possit, nisi facta mentione, quod ad illius beneficium titulum sit promotus, neque ea resignatio admittatur, nisi constito, quod aliunde vivere commodè possit, & aliter facta resignatio nulla sit. Patrimonium vero, vel pensionem obtinentes ordinati posthac non

pos-

„ possint, nisi illi, quos Episcopus judicaverit assumendos pro necessitate, vel commoditate Ecclesiarum suarum, eo quoque prius perspecto, patrimonium illud, vel pensio nem verè ab eis obtineri, taliaque esse, qua eis ad vitam sustentandam satis sint, atque illa deinceps sine licentia Episcopi alienari, aut extingui, vel remitti nullatenus possint, donec beneficium Ecclesiasticum sufficiens sint adepti, vel aliunde habent, unde vivere possint, antiquorum canonum pœnas super his innovando.

„ 49 Nullus igitur secularis potest licet Ordines sacros suscipere, nisi ad titulum beneficij, ad titulum vero patrimonii, vel pensioñis ex necessitate, aut commoditate Ecclesiæ, iudicio Episcopi.

Beneficium, patrimonium, vel pensio, tres conditions exposcit.

„ 50 Prima, quod sit sufficiens ad honestam sustentationem Sacerdotis, juxta iudicium, & præscriptionem Episcopi loci. In Synodo Panormitana dispositum est, debere esse Panormi scutorum 60. & insuper quod possit quis ordinari ad titulum Mensæ in Cathedrali Ecclesiæ in Dioecesi 40.

„ 51 Si patrimonium non sufficit, sat est, ut junctum beneficio tenui sufficiat, & è converso. Ita Comm.

At hoc solùm est verum in casu, quo alias liceret Episcopo ad titulum patrimonii Clericum ordinare, puta ex necessitate, aut commoditate Ecclesiæ; tunc namque sicut patrimonium subrogari potest totum in locum totius beneficii, juxta Trid. relatum, ita pars in partem.

„ 52 Hoc tamen casu secluso, defectus beneficij non potest suppliri per patrimonium etiam pingue, ex Constit. Innoc. XII. relata n. 40. ubi Pontifex expresse ait, se velle omnino servari Decreta Trid. adeoque cum Trid. cit. (extra præmissam necessitatem, &c.) prohibeat, quem ordinari titulo patrimonii, consequenter prohibet, beneficium per patrimonium, sive in totum, sive in partem suppliri.

„ 53 Eamdem prohibitionem confirmat Innoc. XII. in relata constit. n. 38.

„ 54 Patrimonium, ad cuius titulum quis ordinatur, gaudet privilegiis bonorum Ecclesiæ; quia subrogatur in locum beneficij; est tamen subiectum solutioni decimaru[m] juxta locorum coniuetudinem, Fagnanus 1.3.

„ 55 In collatione cum aliis fratribus tenetur quis patrimonium computare loco legitima, nisi de expressa voluntate patris, potentis & præjudicio legitimæ aliorum, patrimonium filio assignare, constet contrarium.

Examen Ecclesiast.

„ 56 Secunda, quod sit perpetuum, constitutum super re certa, & immobili. Unde non potest quis ordinari ad titulum suæ industriae, laboris, aut artis, ex Decl. Sacr. Congr. Concil. Non potest promoveri, qui ex industria, vel labore honesto lucratur (puta quod sit muscus, Magister grammarica, piltor, vel alterius licet professionis) sufficientia ad sustentationem vita. Apud Gobat tom. 1. tr. 8. num. 626. Nec potest quis ordinari ad titulum Vicariae, aut Capellaniae amovibilis.

„ 57 Sufficit ad patrimonium census redimibilis, cautione tamen præstata, ut in casu redemptionis, capitale deponatur Judicis decreto apud personas idoneas; ut iterum census constituatur.

„ 58 Sufficit titulus præstimonii perpetui: Beneficii consistentis in distributionibus quotidianis perpetuis, servitii perpetui alicujus Ecclesiæ habentis fructus congruentes, aut Capellania perpetua: equivalent enim Beneficio. Hinc qui obtinent Capellaniam in Cappella Papæ, ad Sacros Ordines promoverunt: v. tom. I. verb. Beneficiari.

„ 59 Tertia, quod possidentur pacifice. Hinc non debet esse litigiosum, etiam si litigium sit super possessione. Non sufficit spes, etiam certa, aut jus ad beneficium, pensionem, vel patrimonium. Nec quod Ordinarius sit jam præsentatus, aut electus ad Beneficium, etiam si possessio Beneficii, &c. injustè impediatur; quia Conc. exposcit pacificam possessionem ante Ordinationem, ut n. 48.

„ 60 Qui Beneficium possidet, potest ad Sacros Ordines promoveri, quamvis fructus illius non statim, sed certò post receptum Sacerdotium sit percepturus. Leander, Castro-pal. Garzias, Ant. à Spir. Sanct. & alii de Ordine infra contra Philibertum: Quia verè de præfenti Beneficium pacifice possidet, quod Trid. exposcit.

„ 61 Denique posse quem ordinari sine sufficienti Beneficio, patrimonio, &c. maximè ubi adest Sacerdotum penuria, cum sola fidejussione alimentorum, quatenus quis potens, & valens spondeat se necessaria ordinandis ministraturum, docent Leander, & apud ipsum Dian. p. 5. tr. 10. ref. 48. cum aliis contra Philibertum; quia hic est satis, & certò propositus de congrua sustentatione; quod est finis Concilii.

„ 62 Ordinatus jam in Sacris non potest, nec licet, nec validè, Beneficium resignare, nec patrimonium alienare, dohando, vendendo, permutoando, &c. nisi de illo partem ad suam congruam sustentationem sufficientem

Qq 3 reti-

retinet, aut nisi aliud obtinuerit, unde commodè vivere possit; Et tunc non nisi de li-
centia Episcopi, qui post diligens examen de
sufficiencia judicet.

63 De præmissis tribus conditionibus aliquid tangit Innoc. XII. in sua const. n. 40. & 44.

Q U Æ R E S I.

64 An, qui Ordines Sacros suscipit cum beneficio, aut patrimonio sibi, suspensionem incurrat? Peccare mortaliter, in quantum facit testes fallsum jurare, sed non incurrit censuram tenent Castropol. de Ord. tr. 27. p. 12. Diana p. 2. tr. 16. ref. 5. p. 5. tr. 10. ref. 50. Anton. à Spir. S. tr. 9. disp. 4. à n. 129. Gobat tom. 1. tr. 8. n. 404. & quamplures apud alios. Ratio est, quia Trid. innovat poenam suspensionis per sacros Canones antiquos inflictam sub hac clausula, nisi prius legitimè constet, eum beneficium, aut patrimonium, quod sibi ad vultum honestè sufficiat, pacifice possidere; quando autem quis cum facto patrimonio promovetur, jam legitimè constat per informationes (licet per falsos testes) eum pacifice patrimonium possidere, adeoque suspensionem non incurrit.

65 Resp. eum suspensionem incurrete, Leander de Ord. tr. 6. disp. 9. q. 4. Fagn. in lib. 3. Decr. Cū secundum, tit. de probendis, Rodr. Bonac. Ledesma, & quamplures apud eos. Ratio est, quia qui ordinatur cum beneficio, aut patrimonio facto, reverè ordinatur sine titulo; nam beneficium, & patrimonium factum, reverè non est beneficium, nec patrimonium. Tum quia (ex Fagnano) totus finis Sacrorum Canonum, c. Neminem, c. Diaconi, & c. Postulasti, de rescriptis, atque etiam Trid. innovantis, fuit ne Clerici mendicarent, cū hoc cedat in dedecus status; ad quod inconveniens vitandum duas statuere poenas. Unam suspensionis ex parte ordinati sine titulo, nam poena suspensionis retrahit Clericum, ne sine titulo ordinetur; & si ordinatur, jam suspenditur ab exercito Ordinis; & tunc si mendicet, non est tam inconveniens; dum Ordinem non exercet. Alia ex parte Episcopi Ordinantis, nimurum ut Episcopus scienter Ordinator teneatur de mensa Episcopalii ordinato sine titulo alimenta præstare; unde sublata per absolutionem suspensione Clerici, remanet poena in Ordinatore.

Data autem sententia, quod qui Episcopum decipit, & cum facto patrimonio ordinatur non esset suspensus, inconveniens illud non vitaretur: nam ex una parte Clericus sic promotus non esset suspensus, adeoque posset Ordinem exercere; ex alia parte non posset ab

Episcopo alimenta petere, nec ille ad ea tene-
re; quia promovit deceptus, & bona fide (post diligentiam adhibitam) putans verum patrimonium habere; adeoque esset in per-
iculo mendicandi, quod Sacri Canones, & Conc. sunt acriter detestati.

66 Ex quo fit, poenam suspensionis per antiquos Canones contra Ordinatos sine titulo fulminatam, non fuisse à Trid. correctam, & ad prefatam clausulam reductam, sed absolute innovatam. Quod maximè liquet ex ejusdem fine: Qui variis artibus, ac fallaciis confingunt, se beneficium Ecclesiasticum, aut etiam idoneas facultates obtinere, ad quas artes, fallacias, & fictiones beneficii, aut patrimonii extirpandas, immediate poenam suspensionis antiquorum Canonum contra Ordinatos sine titulo fulminatas innovat. Unde in illa clausula, nisi prius legitimè constet, ly legitimè, totum, & adæquatum actum judicij afficit, nimurum informantes, & judicium, seu determinationem, & approbationem Episcopi. Dum enim Trid. expresse vult fallacias, & fictiones patrimonii excludere, per hoc ipsum vult factas, & fallaces informationes excludere. Quid clarius?

67 Denique Fagnan. cit. afferit Decr. Sacr. Congr. his suis verbis.
„ Die 27. Novembr. 1610. S. C. Conc. pro-
„ posito supradicto dubio; omnium sententiis
„ censuit, hoc casu poenam suspensionis ante
„ Concilium non fuisse correctam, & hodie à
„ Trid. Conc. esse innovatam, & propterea
„ hujusmodi Clericum, qui adhibito dolo,
„ confictoque titulo Ordinatorem decepit,
„ esse ipso jure suspensem, carereque Ordinum executione.
Hæc sunt verba Fagnani.

68 Colligitur etiam ex Constit. Innoc. XII. n. 44. denique Synodus Panormitana de ann. 1652. & 1681. suspensionem contra hujusmodi fulminat, his verbis:

„ 69 Ne verò fraude diligentiam nostram
„ tentent fortè deludere per retrodonationes,
„ cessiones, aliaque pacta: declaramus, ficti-
„ tum esse patrimonium illud, quod ab aliquo
„ possidetur cum prævio pacto non exigendi
„ fructus annuos, vel eos retrodonandi, vel
„ quomodolibet retrocedendi. Declaramus
„ etiam in poenam suspensionis à jure imposi-
„ tam eos incurrire, qui cum hoc & fictio-
„ & simulato patrimonio ad sacros Ordines
„ accesserint, eamdemque poenam suspensionis
„ nisi ipso facto incurrendam, sic & quatenus opus est, denuò injungimus.
„ Et ne ullis fraudibus locus restet, præci-
„ pimus Ordinandis sub titulo patrimonii, ut

„ præ-

„ præterscripturas, quas ad hunc finem præ-
„ sentare tenentur, jurare quoque debeant,
„ verum, & legitimū esse patrimonium,
„ nec ulla fraude, & simulatione confectum:
„ quod juramentum præstare etiam debet,
„ qui patrimonium confert; de quo præstito
„ juramento, atque patrimonii securitate, &
„ quod in eo serventur sacrosancti Concilii
„ Tridentini dispositiones, Vicarius Foraneus
„ loci fidem faciet, alias sciant perjuri seve-
„ rē à nobis se esse puniendos.

70 Qui promovet ad Ordines sacros sine titulo, & pactum facit cum Ordinatore, aut Præsentatore non petenti ab eo quidquam præalimentis, per hoc quod ordinetur sine titulo, est absolute suspensus ab exercito Ordinis sic suscepti. Et Ordinator suspenditur à collatione Ordinum per triennium: In cap. penult. de simonia, & in c. per tuas, de simonia. Qui textus respiciunt circumstantiam simoniae; nam talis collatio, aut præsentatio, censetur facta ex pretio, quatenus qui ordinatur, ut ordinatur, remittit collatori debitum, quod habet ex jure, alimenta præstandi. Et solùm loquantur de pacto inito cum collatore, aut præsentatore, minimè cum aliis.

71 Qui habet patrimonium, sed insufficiens, singit autem sufficiens, incurrit suspensionem si defectus sit notabilis, juxta dicta de facto patrimonio. Minimè si defectus sit modicus.

72 Patrimonium sufficiens dicitur, quod accedit ad summam præscriptam ab Episcopo loci; ad Episcopum enim ex Trid. spectat sufficientiam præscribere, ex Trid. n. 48. & ex Constit. Innoc. XII. n. 40.

73 Defectus notabilis erit, si deficiat quinta pars, v. g. ex viginti quinque deficiant quinque. Diana p. 4. tr. 4. ref. 52. cum Sanchez & Navarr.

Q U Æ R E S II.

74 Quis promovetur ad Sacros Ordines cum patrimonio sibi donato hac sub conditione, ut post Ordines susceptos illud restituat donanti: An suspensionem incurrat?

N Egat incurrire Leander de ord. tr. 6. disp. 9. q. 5. & apud ipsum Ledesma cum aliis. Quia hic non promovetur cum facto patrimonio, sed vero.

75 Nec obstat (ait) pactum; quia ordinatus non tenetur illi stare, nec patrimonium restituere; idque in poenam donantis, qui voluit Episcopum, & Ecclesiam decipere. Et maximè, quia ex Trid. cit. est interdicta promotio; & declarata nulla omnis alienatio patrimonii. Unde hic solùm peccavit mortaliter ratione pacti, quod iniit quod nullum, & invalidum

ex jure esse sciebat; minimè censuram incurrit: ita illi.

76 Dico, quod si talis promotus patrimonium recepit, non ut donatum, sed ut comodatum, ut illud ostenderet Episcopo, sicque deciperet, utique suspensionem iucurrit; quia cum facto patrimonio est promotus, & inde tenetur illud restituere commodi. Qui casus est attendendus; quia in dedecus status sacerdotalis, & in fraudem Sacrorum Canonum audio practicari. Idem dico, si recipit ut donatum cum pacto retrodonandi, ex n. 69. quia est palliata donatio.

Q U Æ R E S III.

77 Quis cum patrimonio sibi donato promovetur ad Subdiaconatum, & Diaconatum, post quam patrimonium (absque ullo ad id prævio pacto) donanti renunciat, absque eo, quod aliud ad congruam sustentationem sufficiens obtinuerit, & inde ostendens testimonium patrimonii renunciati, aut alienati, renunciatione tacita, Sacerdotium suscipit. An suspensionem incurrat?

A Ffirmo cum pluribus apud Th. Sanchez A tom. 1. l. 7. tr. 1. dub. 40. & 38. At ratio,

quam adducunt, quia scilicet donatio illa sit valida, est falsa, ut visum est. Sed potius ratio erit, quia talis cū in respoliatus esset frumentibus patrimonii, & quæ se haberet, ac qui carent patrimonio. Et frustraretur finis Sacrorum Canonum, qui est vitare in Sacerdotibus sordidum quæstum, & mendicationem, v. n. 69.

78 Ceterum tamquam probilius, Leander cit. q. 6. Diana cit. ref. 52. Villal. Navar. & alii apud eos tenent hunc peccare mortaliter, sed suspensionem non incurrente: quia talis renunciatione, aut alienatio est nulla, ex Trid. cit. adeoque hic Sacerdotium suscipit cum vero patrimonio, nam ex reg. juris in 6. Non prestat impedimentum, quod de jure non sortitur effectum. Tum quia Trid. non imponit novam poenam, sed poenam per antiquos Canones inflictam innovat, & hæc est poena suspensionis, non contra resonantes, aut alienantes, sed contra eos, qui sine titulo Ordines sacros suscipiunt. Ant. à Spir. S. de ord. tr. 9. disp. 4. n. 132. Et in odiosis non sit extensio: ita ille.

Q U Æ R E S IV.

79 Quis patrimonium amisit: Quid dicendum? C Afus potest diversis modis contingere, ideoque varia erit resolutio. Vel hic amisit, antequam Subdiaconatum susciperet: Et hic licet ordinari non potest, quia verè est sine titulo, & cadit contra eum Tridentini præceptum.

Qq 4. Vel